

ข้อมูลสภาพปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาเบื้องต้นของตำแหน่งการกีดขวางทางน้ำ จังหวัดเชียงใหม่

รหัสตำแหน่งกีดขวางที่: CM1205008002

ชื่อลำน้ำ ลำเหมืองแม่ฮ่อง เป็นสาขาของแม่น้ำ ลำเหมืองสบร่อง/แม่น้ำปิง ประเภทลำน้ำ ลำเหมือง วันที่สำรวจ: 10 มิถุนายน 2564
หมู่บ้าน หมู่ที่ 8 แม่ฮ่องใต้ ตำบล แม่ก่า อำเภอ สันป่าตอง จังหวัด เชียงใหม่

พิกัดเริ่มปัญหา				พิกัดสิ้นสุดปัญหา			
X(UTM)	494053	Y(UTM)	2053961	X(UTM)	494053	Y(UTM)	2053961
หน้าตัดลำน้ำที่เกิดปัญหา		กว้าง (เมตร)		ลึก (เมตร)		ความชันตลิ่ง	
หน้าตัดลำน้ำเดิมในอดีตก่อนเกิดปัญหา		4.0		3.5		1:1.5	
หน้าตัดลำน้ำก่อนถึงที่เกิดปัญหา		3.0		3.0		1:1.5	
หน้าตัดที่แคบที่สุดของช่วงที่เกิดปัญหา							
- ทางน้ำเปิด		-		-		-	
- สะพาน		4.0		3.0		ความยาวช่องตอม่อ	12.0
						จำนวนตอม่อ	ไม่มีตอม่อวางขวางในลำเหมือง
- กรณีท่อลอด		ท่อกลม	เส้นผ่านศูนย์กลาง	เมตร	ยาว	-	เมตร
		ท่อเหลี่ยม	กว้าง	-	เมตร	สูง	-
- อื่นๆ		-		-		-	
หน้าตัดลำน้ำด้านท้ายน้ำหลังช่วงที่เกิดปัญหา		3.0		3.0		1:1.5	

ความยาวของช่วงลำน้ำที่เกิดปัญหา เป็นจุดระยะ น้อยกว่า 10 เมตร การตาดผิวของลำน้ำ ไม่ตาดผิว วัสดุที่ใช้ตาดผิวของลำน้ำ
ลักษณะความเสียหาย น้ำท่วม ระดับ น้อย ความเป็นลำเหมืองผิวดิน
สาเหตุของการกีดขวางลำน้ำ ความเป็นลำเหมืองผิวดิน
การตาดผิวของลำน้ำ ไม่ตาดผิว ระดับความเสียหาย ปานกลาง
ความถี่ที่เกิดความเสียหาย ทุกปี
ระดับความเสี่ยง ปานกลาง

การทับถมของตะกอน (ลำน้ำตื้นเขิน) วัชพืช (มีพืชชนิดปกคลุมผิวดิน เต็บโตเต็มตลิ่งตลอดช่วง และไม่มีพืชจำพวกพืชน้ำลอยเต็มผิวน้ำของลำเหมือง)
> โดยธรรมชาติ
> โดยมนุษย์ จาก อื่นๆ (สะพานไม่มีตอม่อที่วางอยู่ในลำเหมือง แต่เนื่องจากมีคอสะพานที่กีดขวางระดับตลิ่งของลำเหมือง)
ระดับการกีดขวาง น้อย คิดเป็น 1-30% หน่วยงานการดำเนินการแก้ไข องค์การบริหารส่วนตำบลแม่ก่า
โดยวิธี ยังไม่ได้ดำเนินการ ผลการดำเนินการ ไม่ได้ผล
สภาพในปัจจุบันของโครงการที่แก้ไขปัญหายังไม่มีในแผน

สภาพปัญหาการกีดขวางทางน้ำ	แนวทางและวิธีการแก้ไขปัญหาเบื้องต้น
<p>ลำเหมืองแม่ฮ่อง เป็นลำเหมืองที่ขุดแยกออกมาจากลำน้ำสบร่อง ซึ่งเป็นลำเหมืองสำหรับใช้ในการทำเกษตรกรรม</p> <p>ซึ่งด้านท้ายน้ำของลำเหมืองแม่ฮ่องจะวกไปบรรจบกับลำน้ำสบร่องอีกที ก่อนที่จะไหลลงสู่แม่น้ำปิง ที่พิกัด 493257 2052893 47Q และแยกไหลไปลงลำน้ำปิงที่พิกัด 493772 2052516 47Q</p> <p>ลำเหมืองนี้มีวัชพืชขึ้นปกคลุมหนาแน่น และตะกอนเป็นปริมาณมากตลอดทั้งเส้นของลำเหมือง</p> <p>ประกอบกับตำแหน่งที่ทำการสำรวจ ระดับของคานสะพานอยู่สูงกว่าระดับต่ำสุดของผิวดินที่อยู่ทางด้านเหนือน้ำของตัวสะพาน</p> <p>เมื่อเข้าช่วงหน้าฝนปริมาณน้ำจะมีมาก ทำให้น้ำเอ่อล้นตรงตำแหน่งจุดต่ำสุดนี้ แต่ตรงบริเวณสะพานมีพืชน้ำขึ้นสูงกว่าระดับคานของสะพาน</p> <p>ซึ่งสะพานนี้ไม่มีตอม่อ เป็นการวางคานในแนวยาวข้ามลำเหมือง มีความยาว 12.0 m.</p>	<p>เนื่องจากตำแหน่งกีดขวางทางน้ำของลำน้ำหรือลำเหมืองนี้ไม่สามารถหาขนาดพื้นที่รับน้ำได้ชัดเจนและไม่มีข้อมูลการวัดน้ำ จึงหาอัตราการไหลโดยใช้วิธีของแมนนิ่ง และกำหนดให้มีน้ำไหลเต็มลำน้ำ ในช่วงต้นน้ำก่อนถึงจุดกีดขวาง</p> <p>โดยมีอัตราการไหลสูงสุด = $13.52 \text{ m}^3/\text{s}$</p> <p>ระดับของคอสะพานต่ำกว่าระดับของลำเหมือง</p> <p>ทำให้หน้าตัดการระบายน้ำลดน้อยลง ดังนั้นจึงควรทำการรื้อถอนสะพานแล้วทำการก่อสร้างใหม่</p>

รูปภาพประกอบ

